

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fische): Jeg skal følge det Exempel, som blev givet at den ærede Ordfører, idet jeg skal bestræbe mig for at være saa fori som muligt. Først skal jeg omtale Endringsforslagene under Nr. 61, 62 og 63, der alle 3 angaa den samme Gjenstand, i det Væsentligste kun en anden Postering af Universitetets Gjæld til Kommunitetet. Jeg har ved her at foretage en ny Postering haft et bestemt Formaal for Die. Jeg har ønsket at minde Flertallet i dette Thing om, at vi tidligere have haft et Mellemregningsforhold mellem Universitetet og Kommunitetet, men af en anden Bestaffenhed end det nu benaende. Den Gang var efter gamle Regler Kommunitetet i en aarlig Gjæld til Universitetet; men saa gjorde man den Regel gjældende, at Universitetet og Kommunitetet vare to sammenhørende Stiftelser, saa nøie forbundne med hinanden, at det var en Armelig'ed at have et Gjældsforhold mellem dem. Derfor var Posteringen af Indtægterne til Universitetet, som tostes af Kommunitetet, en unyttig Bidtøjstighed. Følgen heraf var, at man strøg Universitetets Tilgodehavende hos Kommunitetet og Kommunitetets Gjæld til Universitetet og saa spiede til, at Universitetets Gjæld skulde dækkes af Kommunitetet. Det var der Mening i. Nu beder jeg altsaa bemærket, at man her havde en Theori, den, at disse to Stiftelser i det Væsentlige vare Et, saa at det ikke var rigtig at have et Gjældsforhold mellem dem. Men Lidene forandre sig, og vi ere komne ind i en ganske anden Betragtning af dette Forhold. Nu hedder det, at Kommunitetet er en Stiftelse for sig, Universitetet en Stiftelse for sig, og der maa ikke finde nogen Eftergivelse af Gjæld eller Udlæg af Kommunitetet Sted til Fordel for Universitetet. I sin Tid blev det bestemt, at Udgiften til botanisk Have skulde udredes af Kommunitetet, men man forandrede denne Bestemmelse. For nu dog at minde om, at der var et gammelt Løfte og en gammel Praxis, som talte for, at man strøg Universitetets Gjæld til Kommunitetet, har jeg ladet dette træde frem i Budgettet ved en særskilt Postering. Denne har nu det ærede Flertal ikke kunnet lide at se paa, og de to Endringsforslag gaa da ud paa at føre det tilbage til det Gamle, saa at dette Gjældsforhold ikke træder videre frem. Det forekommer mig dog, at der er Noget, som kunde tale for, at man lod det blive staaende, saa at man kunde se paa det en Gang endnu.

— Til „Kommunitetet“ har det ærede Flertal under Nr. 64 stillet et Endringsforslag som gaar ud paa at udslette en Bestemmelse om, at det Beløb, der for et Aars Tid siden — jeg tror, at det var ifjor — blev voteret til saadanne Studerende ved Universitetet, som ikke kunne komme ind under de aaimdelige Regler for Kommunitetsstipendier, ogsaa kunde benyttes til Folk, som i en mere fremrykket Alder begyndte at stu-

dere. Udvalgets Flertal har ment, at denne Tilføjelse burde udgaa, fordi der nok vilde være Brug for Kontoen uden denne Tilføjelse. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at den Brug, — hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen — der hidtil er gjort af denne Konto, er meget indskrænket, og at der ikke vil være Noget i Veien for, at man har, hvad man behøver til det tidligere Formaal, fordi man lader Tilføielsen blive staaende, og der vil gjøres noget Godt ved at lade den blive staaende. — Endringsforslagene under Nr. 65, 66 og 67 angaa nogle Lønningsforhøielse ved den polytekniske Læreaanstalt. Her henviser det ærede Udvalgs Flertal til, at det vil være hensigtsmæssigt at tage den polytekniske Læreaanstalts hele Stilling under Overveieelse. Ja, en saadan Overveieelse af en Anstalts Stilling kan man naturligvis foretage til enhver Tid, og man kan ogsaa til enhver Tid have Grunde, hvorfor man finder det tjenligt. Jeg skal heller ikke have Noget inod, at man anstiller Overveielser om den polytekniske Læreaanstalts nuværende Stilling. Der kan i en vis Henseende være Grund dertil, da dens Frekvens er i en overordentlig Stigning. Dette er jo en bekjendt Sag, der ofte har været omtalt. Men om man nu ogsaa formener, at der kunde være Anledning dertil — ligesom man, naar det kom til Stykket, mener, at der er Anledning til at give denne Anstalt en ny Bygning, da der ikke er Plads i den gamle — saa vil man dog ikke derved kunne afvise de Krav af den mest paatrængende Bestaffenhed, som den stigende Frekvens gjør til Anstaltens Kræfter. De tre Forhøielser, der ere foreslaede i Lovforslaget, have kun til Hensigt midlertidig at raade Bod paa den Krang, der er kommen til Stede; særlig skal jeg fremhæve, at et Antal Studerende, nemlig de, der studere Ingenieurfaget, har vist sig at være i o erodentlig stærk Stigning, og da de dermed forbundne Examenprøver ere meget omfangsrige, gjøre de Krav paa større Kræfter, end Anstalten for Tiden kan raade over. Jeg veed derfor ikke, hvad man egentlig skal gjøre ved Anstalten, hvis disse Beløb blive negtede. — Endringsforslagene under Nr. 68 og 69 angaa henholdsvis Episevæerten og Oldruen ved Sorø Akademi. Episevæerten har en Del Folk i sin Tjeneste, som han selv maa lønne, og han har i lang Tid ikke faaet nogen Forhøielse, uagtet det er vitterligt, at Udgiften dertil er stegen stærkt. Det forekommer mig derfor, at Billighed i høi Grad taler for at give ham det Tillæg, han har forlangt. Det næste Endringsforslag — det angaaende Tillæget til Oldruen — er næsten morsomt; det dreier sig om Manchettstjorternes Strygning for Disciplene i de to øverste Klasser. Det forholder sig nemlig saaledes, at de komme hjemmefra med Stjorter paa til Akademiet, og disse Stjorter ere efter Tidens Skik og Brug forsynede med Manchetter. Da det nu koster mere Umage og med-